Пам’ятаєш мудру раду —
Не пускатись в згубний мир?
Ти ж подався без огляду
І налучив просто в вир.

Закрутили в своїй пащі
Тебе піняві вали;
Поривання твої кращі
Тебе в прірву затягли.

Але й гинучи зарані
В борвах виючих отих,
У добра та зла пізнанні
Ти вишукував утіх.